

Wet megastallen minder absoluut

De wettelijke bovengrens aan veebedrijven wordt wellicht minder absoluut dan tot nu toe gedacht. Staatssecretaris Henk Bleker (EL&I) is genegen om ruimte te laten voor megabedrijven met een extra duurzame opzet.

Bleker gaf die opening vorige week tijdens een werkbezoek aan Horst aan de Maas in het kader van een verkiezingstoer als kandidaat-lijsttrekker voor het CDA. Hij sprak er met initiatiefnemers van het Nieuwe Gemengd Bedrijf (NGB) en met het gemeentebestuur. Die verdedigden de plannen voor het project met een pluimveebedrijf met meer dan een miljoen slachtkuikens en een varkensbedrijf met zo'n 35.000 dieren.

„We willen het superduurzaam maken”, betoogde initiatiefnemer Martin Houben. Hij wees erop dat het varkensbedrijf gebouwd wordt volgens de voorschriften die de Dierenbescherming eist voor het verlenen van één ster. Dat betekent een verbetering voor dierenwelzijn en -gezondheid.

Gesloten kringlopen

Het NGB is gebaseerd op gesloten kringlopen met een efficiënt gebruik van grondstoffen, lage emissies en weinig of geen transport van dieren. Alleen al de opzet van het kuikenbedrijf, compleet met broederij en slachterij, bespaart 800.000 kilometer per jaar aan transport.

Onderzoek heeft aangetoond dat er geen extra risico is voor de volksgezondheid. En bij het ontwerp is de landschappelijke inpassing een belangrijke factor. „Het is een concept dat bestaat uit meerdere grote bedrijven. Daarom zien we dit niet als een megabedrijf”, aldus Houben.

Bleker herhaalde zijn zorgen over de komst van zeer grote veebedrijven. „Ik vraag me af of die ontwikkeling goed is voor de agrarische sector in Nederland en voor het platteland.” Hij erkent tegelijkertijd dat de opzet van het NGB goed doordacht is en op heel wat punten duurzamer dan bij doorsnee bedrijven.

De staatssecretaris blijft van mening dat megabedrijven die alleen in schaalgrootte van gangbare bedrijven verschillen, ongewenst zijn. Hij beoordeelt het project in Horst aan de Maas echter als een 'geïntegreerd concept' met verbeteringen ten opzichte van bestaande bedrijven. De aan hem gepresenteerde bedrijfsplannen

noemde hij 'zeer aansprekend' met 'heel erg veel positieve punten.' Daarom toont Bleker zich bereid om de komende wet op de megastallen minder absoluut te maken dan eerder wel is gesuggereerd. Hij wil nadenken over een wettelijke bovengrens aan de stalgrootte 'met een haakje', dat ruimte zou moeten scheppen voor

sterke concepten die boven de wettelijk toegestane omvang uit komen. „Ik acht een genuanceerde uitkomst mogelijk”, zei de bewindsman over zijn wetsontwerp dat in juni klaar moet zijn voor behandeling in de Tweede Kamer.

Waardering

Noud Janssen, voorzitter van de LLTB, was ook bij het bezoek aanwezig. Hij waardeert de opening die Bleker geeft voor een meer genuanceerde benadering. „Vanuit het oogpunt van verduurzaming, maar zeker ook vanuit het oogpunt van bedrijfsontwikkeling. Als ondernemers zaken gezamenlijk willen oppakken en zo tot meer dierenwelzijn en meer efficiency kunnen komen, dan mag de megastallendiscussie dat niet in de weg staan.”

Bedrijfsuitbreiding hoort bij het ondernemerschap, benadrukt Janssen. Een ondernemer die met zijn tijd mee wil gaan en eens in de tien jaar nieuw bouwt, moet op dat moment een flinke sprong vooruit kunnen maken.

Daarbij horen ondernemers zich wel te realiseren hoe belangrijk hun omgeving is, voegt de LLTB-voorzitter eraan toe. „Dat hebben de initiatiefnemers in Horst aan de Maas prima opgepakt. Ze willen en kunnen heel goed uitleggen waar ze mee bezig zijn.”

Dat is volgens Janssen helemaal in lijn met de door LLTB geïnitieerde Verklaring van Roermond. „Daarin staat de ondernemer centraal, maar wel de ondernemer die de communicatie met zijn omgeving aangaat. Die ondernemer gaat zelf de dialoog aan om draagvlak te krijgen, met de overheid en met de burger.”

Monnikenwerk op Rusthoeve

Er was geen moderne zaaimachine te zien, deze week op de Rusthoeve in Colijnsplaat. Het zaaien van lupine gebeurde ambachtelijk met de hand. Niet alleen omdat het gaat om kleine proefperceeltjes met verschillende rassen, maar ook omdat lupinezaad door de vorm niet geschikt is voor gangbare zaaimachines. Het monnikenwerk vormt het begin van een driejarige proef met lupine op kalkrijke zavelgrond. Die moet uitwijzen of de teelt van het eiwitrijke gewas op deze grond perspectief biedt als grondstof voor onder meer vleesvervangers.

Foto: Anton Dingemans